

Koguda ja jagada!

Sügise algus seostub paljudele tagasivaatega. Ometi pole see mitte selline tagasivaade, mida tehakse aasta lõppedes. Pigem on see tagasivaade mööduvale suvele. Nii mõneski aias hinnatakse nii mõnegi aedvilja saagikust, kombainid töötavad põldudel täistuuridel. Põllumees kiidab saagikuse kas heaks või kehvemapoolseks.

Vaimses plaanis oleme kristlastena kõik töötegijad Issanda viinamäel. Meiegi koguduses oli sel suvel tegusaid toimetusi ja ettevõtmisi. Toimus mitmeid vahvaid kirikukontserte, suur „Head käed” meisterdamise päev, algas leerimaja remont. See kõik vaid selleks, et tuua au ja kiitust meie Loojale, kes kõik nii hästi on teinud.

Tagasivaade on ikka ka vaade ettepoole. Oktoobri algusesse oleme planeerinud kõik meie koguduse tavapärased eluilmingud – algavad pühapäevakool, leerikursus, piiblitunnid, kirikukoor alustab proovidega, pühapäevased jumalateenistused jätkuvad omasoodu nagunii. Täis head lootust ja tahet, oleme alustanud leerimaja remonti, kuid sellest täpsemalt juba järgmises lehenumbris.

On aeg koguda ja korjata. Kuid ärgem seejuures unustagem jagada! Ühe koguduse elus peavad olema need mõlemad.

Teated

Pühapäevakooli algus 8. oktoobril kl 11

Tunnid toimuvad kaks korda kuus kuu esimesel ja kolmandal pühapäeval leerimajas. Õppeaasta teema – Jeesuse imeteod.

Piiblitunnid igal kolmapäeval kl 18

Esimene tund 11. oktoobril leerimajas.

Leerikursus algab 12. oktoobril kl 18

Tunnid igal neljapäeval kl 18 leerimajas. Kursuse maht 12 tundi.

Lõikustänapüha jumalateenistus 8. oktoobril kl 11

Võimaluse korral võtta kaasa sügisande! Kirikus kaetakse

„HEAD KÄED” MEISTERDAMISE PÄEV TÕI LEERIMAJJA RÕÖMU

3.augustil kell 11 kogunes leerimajja kenake seltskond vahvaid lapsi koos mõnede täiskasvanutega, et osaleda suurel meisterdamise päeval ja arutleda tänapalve teemadel. Üritus kujunes seda vahvaks, sest külla olid tulnud ka lapsed Rakvere Kolmainu koguduse pühapäevakoolist.

Päev algas tutvumisringiga ja liikumismängudega. Edasi suunduti ühise suure laua taha, et nuputada töölehtede kallal ja meisterdada üks ühine päeva teemaga seonduv „kätepuu.” Jutuvestmise ringis keskendusime tänapalve teemale. Lapsed pakkusid julgesti välja asju, mille eest meil on põhjust Jumalale tänu tuua. Oli tore ja lapsed tulid vestluseringiga hästi kaasa. Järgnes ühine söömaag, kus meisterdamisest pisut väsinud lapsed said ka kehakinnitust. Siis suundusime leerimaja esisele paltsile liikumismänge mängima. Need pakkusid osalejatele palju lõbu. Pärast liikumismängu läksime ühisele lõpu vestluseringile ja andsime viimase lihvi meie ühisele „kätepuule”, mis kaunistab nüüd uhkelt ühte leerimaja seinu. Siis tänasime kõik koos Taevaisa kordaläinud päeva eest.

Suur, suur tänu, lastevanematele, pühapäevakooli õpetaja Tiinale ja kõigile abilistele, kes selle päeva 17 lapse jaoks jälle meeldejääviks muuta aitasid. Olge väga õnnistatud!

Armas lugeja!

On taas aeg Elulätte mäluvärguks. Toimetus tänab kõiki osalejaid, kes esimese mäluvärgu küsimuste vastused õigeaegselt 1. septembriks esitasid. Suur aitäh! Selle mäluvärgu õigeid vastuseid ootame 1. oktoobriks. Head nuputamist!

1. Kes neist hariduse- ja kultuuritegelastest oli Eesti Vabariigi esimene haridusminister?

1. Uku Masing
2. Hans Kunnas
3. Peeter Põld

2. Millises kirikus asub teada olevalt Eesti vanim üle 600-aastane kirikukell?

1. Anna kirikus
2. Koeru kirikus
3. Harju-Risti kirikus

3. Milline neist Piibli raamatutest ei kuulu Vana Testamendi ajalooliste raamatute hulka?

1. Johannese Ilmutuse raamat
2. Iobi raamat
3. Estri raamat

Vastused palume saata mlerikson@gmail.com või pühapäeval kirikusse!

Vaimuvalguse andja

II osa

Artiklisarja esimeses osas oli juttu sellest, et Jumal on kättesaadav ja leitav kõigile inimestele, kuid prohveti sõnum sisaldab palju muudki huvitavat. Jesaja ütleb selgelt, et Jumal on tõe Jumal, see tähendab, et ta armastab tõe. (Jes. 65:16).

Jesaja kirjutab: „Kes maa peal ennast õnnistab, õnnistab ennast tõe Jumala nimel ja kes maa peal vannub, vannub tõe Jumala juures, sest endised hädad on unustatud.....” (Jes. 65:16).

2010. aastast alates olen ma end pidevalt täiendanud piiblihariduse vallas ja avastanud ikka ja jälle, et Piibel on üks ammendamatu „varasalv.”

Prohvet Jesaja raamat on mahukas ja mitmetahuline teos, mis ühest küljest raputab oma otsekohesusega, teisalt jälle pakub lohutust, lootust ja tuge.

Ühes piiblitunnis käesoleva aasta alguses, sain kodutööks ülesande kirjutada mõtteid prohvet Jesaja raamatu sõnumile toetudes. Tol korral oli tunni teemaks maailmas palju levinud korruptsioon ja kas sellele tuleb kunagi lõpp. Mulle jäi väga südamesse eelpool toodud salm prohveti raamatust. Meie taevane Isa armastab tõe ja ta on õiglane, seetõttu peaksime ka meie kristlastena püüdma püsida tõe teel. Õieti öeldes on see iga kristlase kohus. Prohvet jätkab: „Sest vaata, ma loon uue taeva ja uue maa. Enam ei mõelda endiste asjade peale ja need ei tule meelde, vaid röömustatakse ja ollakse igavesti rõõmsad mu loodu pärast.” (Jes. 65:17)

Olen üks paljudest, kellele meeldib väga looduses jalutada. Eriti naudin ma aastaegade vaheldumist, sest see meenutab mulle Looja kätetöö järjepidevust. Ajast-aega toimuv looduse ringkäik õpetab röömustama Jumala loodu üle, tänama teda selle eest ja võtma sellest hingele parima. Samas viitab see eeltoodud kirjakoht ka tulevasele uuele loodule, kui oleme astunud üle surmaläve ja kohtunud igaveses elus Päästja, Jeesuse Kristusega. Siis ei tuletata meile enam meelde endisi asju, vaid ollakse üheskoos rõõmsad.

Seega esitab Jumal meile kõigile taas kutse: „Vaata, siin ma olen!” (Jes. 65:1) Ta tahab elada meie südames. Ta tahab, et inimesed käiksid teenistustel ning piiblitundides ja võtaksid ta oma ellu vastu. Jumal tahab tuua muutusi inimeste elusid. Ta on elu Looja, kordumatu isand.

Jeesus ütles kord paljudele: „Mina olen hea karjane ja tunnen omi ja minu omad tunnevad mind, nõnda nagu Isa tunneb mind ja mina tunnen Isa ning annan oma elu lammaste eest.” (Joh. 10:14-15) Seda Jeesus tegigi. Ta suri igatüksiku eest ja tõusis kolmandal päeval jälle üles. Nüüd on kõigil inimestel võimalus ta oma südamesse elama kutsuda.....igaveseks.

Mõtteid piiblikoolist jagas: Karin-Kristel Hansson.

VASTUPANU

IX osa

Teisipäevane koolipäev töötas kujuneda ärevaks, sest selgus, et Mäksi isa oli siiski käinud nii direktori kui klassijuhataja Ploompuu jutul ja nõudnud, et Kaupo Mooritsa suhtes karmimad karistusmeetmed kasutusele võetaks. Kaupo sundis end rahulikuks jääma, sest pärast koolipäeva lõppu pidid nad isaga koos ema haiglasse vaatama minema. Aga millegipärast venisid tunnid, sealhulgas ka vahetunnid nagu vana lõtvunud püksikumm ning Kaupo tundis trotsi hinges jälle mühinal paisumas. Siis, just enne matemaatika tunni algust, suurel vahetunnil, tuli Veiks Kaupo juurde, toetas käed ta ette lauale ja semule aniti silma vaadates küsis, nüüd juba ilma igasuguse irooniata, et mida ta õige mõtleb.

„Täitsa pekkis! Kuule semu, ära nüüd jända, sa võid endale veel suurema jama kaela tõmmata! Ma saan aru küll, et su paps on kirikuõpetaja ja puha, kuid sellise käitumisega sa eriti kaugele ei jõua. Kuulsin, et Mäksi taat oli isegi dire jutul käinud.”

„Las käis pealegi, mis mul sellega asja?” tõstis Kaupo pea.

„Ei, noh, ega muud midagi, kui et sa siin ise rääkisid, et su isa on sulle kõige tähtsam ja eeskuju ja nii. Ma mõtlen, et kuidas see kõik talle ja eelkõige su emale mõjub?”

„Oma probleemidega tegelen ma ise ja oma papsile räägin ka just nii palju, kui on tarvis. Ole parem semu ja pajata, kuidas Mäksi endaga lood on? Teda ei olnud eile koolis ja ei ole ka täna?”

„Plikad söökklas rääkisid, et ta pidavat su peale ikka üsna vihane olema. Nägin teda eile õhtul koju minnes, tuli poest, päikesepriillid ees. Me ei rääkinud, sest ta läks vastassuunas.”

Kaupo trummeldas sõrmedega vastu lauda ja mõtles:

„On sul häid ettepanekuid?”

„Mille kohta, nimelt?” päris Veiks.

„Noh, asja äraklaarimise suhtes, ma mõtlen?”

„Vaata, semu, sellistes olukordades on minu meelest abi ainult rääkimisest. Seletad Mäksile kenasti ära, et olid endast väljas ja vabandad. Küllap ta aru saab. Seda, kuidas sa oma Jumalaga selle asja ära klaarid, pead sa aga juba ise teadma.”

Kaupo vaatas hämmelduses oma sõbrale otsa. Vaat kus lops! Tuli välja, et see pois pole sugugi mitte suu peale kukkunud.

„Sul on vist õigus, Veiks! Ma pean Mäksi ees vabandama. Aga kuidas seda teha?”

„Tead, mul on plaan. Korraldame homme minu pool lauamängude õhtu. Ma kutsun ta meile. Mu isa küpsetab pitsat või karaskit ning seal siis räägitegi sotid selgeks.”

Plaani tundus olevat jumet ja Kaupo nõustus. Poisid leppisid kellaajaks kokku ja siis andis kell märku järgmise tunni algusest.

Koju otsustas Kaupo minna jalgsi. Et mõtteid koguda, valis ta tee mis jaamahoonest mööda viis. Kuid just jaamahoone ees pörkas ta kogemata kokku ühe veidra, habetunud ja kaabuga vanahärraga. See oli ootamatus.

„Kaupo, Kaupo Moorits, on mul õigus?” küsis

too.

„Jah, see olen mina. Mida te soovite?”

„Mina olen Helmut Salk. Su isa on mulle sinust palju rääkinud ja näed, nüüd, saimegi sinuga kokku. Sa oled väga oma isa moodi.”

Alles nüüd vaatas Kaupo äkki läbi veretute tähelepanelikult otsa ja nägi, et mehe üks silm oli klaasist.

„Mida te minult soovite?” kordas Kaupo vaikselt oma küsimust ja vaatas vanahärrale otsa.

„Kui ma tohin sind natuke saata? On ju kaugele näha, et sul noormees, on ju midagi südamel, muidu sa ei astuks nii-nina norus?”

„Ema, isa!” pressis Kaupo äkki läbi veretute huulte. „Ma ei saa aru, miks kõik nii on läinud? Miks ma neile nii teen?”

„Oh, noormees, mõistan sind üsna hästi. Sa oled noor. Sa tahad elada, kuid kardad, et oma isa ameti tõttu ei saa sa olla see, kes sa tegelikult oled. Arvad, et sind jälgitakse rohkem, pannakse tähele, koolis, kodus, sõprade ringis. Sa kardad olla sina ise ja siis tõstabki su hinges pead vastupanu ja sa hakkad kõigest väest teesklema, et oled hoopis keegi teine. Sa hakkad nii õelda kõva meest mängima.”

„Kas nagu teatris?”

„Võib ka nii õelda, aga elu ei ole paraku teater.

Vaata, Kaupo, kui Jumal selle maailma lõi, siis tekitas ta mitte millestki kauni ja ilusa maailma-see tähendab korra. Ta lõi päikese, et see valgustaks maad ja viljakandvad puud ning põllud, et need annaksid inimestele ja kõigile elajatele toitu. Seega on Jumal eelkõige korra Jumal, mis siis, et inimesed tema vastu aegade jooksul mässu on tõstnud ning tema vastu nurisenud. Ta armastab meid kõiki sellest hoolimata. Ütle mulle nüüd, tahad sa samamoodi edasi käituda, ometi teades, et Jumalal võivad sinuga olla hoopis teistsugused, palju paremad plaanid?”

„Aga millised siis?”

„Piibel õpetab, et just nii palju on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid, et temal oleks igavene elu. Nüüd ütle mulle, kuidas sa seda mõistad?”

„Ma mõistan seda nii, et Jeesus Kristus kannatas ja suri ristil kõigi inimeste süütegude tõttu. Vähemasti on isa mulle nii rääkinud,” vastas Kaupo ja ta tundis, kuidas tal silmade eest äkki uduseks läks ning südame alt otsekui tuline jutt läbi käis.

„Just täpselt. Aga miks sa siis mässad kogu jõust selle vastu, mida Jeesus sulle oma ristisurma ja ülestõusmisega tegelikult pakkuda tahab? Ta ju kannatas ja suri ka sinu eest, Kaupo!”

Märkamatuult olid nad jõudnud Ilumäe talu lähiste. Majade katustel sätendas lumi, puhas ja valge.

Kaupo aimas eemal maja ees seisva isa auto piirjooni. Ta vaatas siis Helmutile veel kord otsa, meenusid vanapapa Lembit ja tema samasugune soe silmavaade ja pois kükitas maha ning puhkes siis nutma. Helmuti käed aga paitasid samal ajal hellalt noormehe pead:

„Oh, pojuke, ma ju mõistan sind, sest olen ka noor olnud,” sosistas ta vaid. *Järgneb*

Karin-Kristel Hansson

Vigade parandus: Ristirahva pühapäeva leht alustas ilmumist 1875.aastal. Eelmises lehenumbris oli ekslikult aasta 1785. Toimetus vabandab.

Septembris ilmub kaks Elulätte numbrit. Jääge meiega!

Meelis-Lauri Erikson mlerikson@gmail.com Karin-Kristel Hansson karin.hansson@mail.ee